

Presidentkampen

Jeg stemmer på Håkon Skard som president!

Siri Næs

foretakstillitsvalgt for Norsk psykologforening ved Helse Møre og Romsdal HF

Psykologforeningen trenger en president som har følt situasjonen psykologer og pasienter står i, på kroppen.

Vi psykologer vet hvor viktige følelser er. Vi bør bli sinte når helseminister Høie lover pasientene våre at vi skal gi dem god behandling, men ikke gir oss verktøy til å gjennomføre det. Vi bør trå til og kreve handling fra helsemyndighetene. For å kunne gjøre det trenger vi en president som har følt situasjonen vi og pasientene står i, på kroppen, og som vil ha endring. Vi trenger en president som har vilje og mulighet til handling, der vi kjenner avmakt i presset mellom for mye ansvar og for lite tid til å gjennomføre det. Dette er Håkon Skard.

Med sitt engasjement for kvalitet i psykologisk behandling, veiledning og undervisning er Håkon Skard et nødvendig tilskudd til presidentskapet

Et godt kommunehelsetilbud forutsetter en god spesialisthelsetjeneste og motsatt. Vi må prioritere hele helsetilbudet. Vi må bygge ut i kommunene, men vi må også slåss for kvaliteten i spesialisthelsetjenesten. For å kunne greie dette trenger vi en politisk ledelse i Psykologforeningen som brenner for hele helsetilbudet.

Brennende kliniker

Med sitt engasjement for kvalitet i psykologisk behandling, veiledning og undervisning er Håkon Skard et nødvendig tilskudd til presidentskapet. Skard vil, sammen med Heidi Tessands brennende samfunnspsykologiske engasjement for forebygging og lavterskeltjenester og Rune Frøylands tunge kompetanse på lønn og arbeidsmarked, sikre en solid representasjon av medlemmenes interesser. Som en kliniker som brenner for sine pasienter, og med sin erfaring som tillitsvalgt i møter med ledelsen vil Håkon være det leddet vi trenger mellom politikerne og oss som praktiserer ute i tjenestene.

Forståelsen av helseforetakenes økonomiske situasjon og deres prioriteringer innenfor denne mangler, og den manglet også under Andreas Høstmælingens periode som fagsjef. Nå trengs det førstehåndskompetanse på hvordan foretakenes prioriteringer og finansieringsmodeller påvirker vårt arbeid. Fra noen som vet hvordan foretakene tenker. En som har sittet rundt forhandlingsbordet med helseforetaksledelsen og talt klinikerne og pasientenes sak. Derfor trengs det friske krefter inn.

Handling nå

Jeg har gjennom flere innlegg i media dokumentert og beskrevet tilstanden som er i psykisk helsevern. Dette er ikke ny informasjon for Psykologforeningen. I flere år har «vi» blitt møtt med beskjed om at dette bør tas på alvor, og at det skal drøftes og vurderes. Vi trenger handling nå. Vår president skal være en av oss, vår representant. Han skal kunne lytte til medlemmene og våre tillitsvalgte. Han skal

både kunne vite hvordan situasjonen føles for oss psykologer, og besitte kunnskap og vilje til å bedre den.

For når Psykologforeningen bestemmer seg for å ta tak, får det effekt. Om Psykologforeningen retter fokuset mot ressursituasjonen i spesialisthelsetjenesten, kan vi kanskje få til en endring. Nylig ble det presentert resultater i Dagsavisen, som viste at vi ofte ikke har tid til å gi virksom behandling. Responsen lot ikke vente på seg. Det kom svar fra statsminister, helseminister og Arbeiderpartiet kort tid etter. Hadde dette fokuset kommet uten et press utenfra? Psykologforeningen har også behov for friske innspill og ny kompetanse.

Jeg er ikke i tvil om at begge presidentkandidatene er dyktige og vil det beste for faget og medlemmene. Likevel blir det for meg et enkelt valg hvor stemmen min skal gå, når valget står mellom en kandidat som utfordrer sittende president på rent engasjement, og en kandidat som selv erkjenner å ha hørt på beskrivelsene av forverrede vilkår som fagsjef – uten å reagere.

Hva nå?

Det er ikke flere diskusjoner om kvalitet eller større fokus på ledelse vi trenger i spesialisthelsetjenesten nå. Først trenger vi konkret handling for å ivareta medlemmene og pasientene, med en tydelig tillit til medlemmenes faglige autonomi og en klar beskjed om at det ikke finnes kvalitet uten kostnad.

Jeg tror det er mulig. Vi kan få til endring. Tjenester som gir et likeverdig behandlingstilbud – som hjelper. Der kvalitet styrer innenfor realistiske økonomiske rammer. Dersom vi jobber sammen. Hvem skal snakke for alle oss de neste tre år? Jeg kan kun bruke min stemme, det er landsmøtet som avgjør.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 9, 2019, side 690-691